

سه یفولقوزات و "باغی ئاره زوو"ی نه ته وهیی

یوونس په زایی

(بۆکان)

(۱ - ۲)

(سه یف)ن، تووژینه وهی دوورودریژی دهوئ و مه بهستی من له و نووسینه دا ئه وهیه که به پیچه وانهی ئه و شیوه ناسینه له ده لاقه یه کی دیکه وه سه یف وه بییر بیتمه وه .

له و نووسینه دا ده مهوئ باسی سه یف به «ته حمیدیه» یه که وه وه بییر بیتمه وه، که له سه ره تای دیوانه که یدا هاتووه . بئ شک پرسیار بۆ خوینهری ناسیاوی سه یف ساز ده بئ، که بۆ له ده لاقه یه کی واوه له سه ره تای وتاریکی ئه ده بیدا پوو ده کریته سه یفیک، که هم شاعیریکی به توان بووه و هم بیرمه ندیکی سیاسی؟

وه لأمی ئه و پرسیاره پیوه ندی به پیکهاته یه که وه هیه، که سه یف بۆ ئه و چه شنه له شیعر دایرشتوو و گۆرانکاریه که له پیکهاته یه که ون و باوی ته حمیدیه دا به دی هیئاوه، واته ئه گهر سه یف وه که یه کیک له که سایه تییه شویندانه ره کانی پۆژه لاتی کوردستان له بواری ئه ده بیاتدا، زمان و بییریکی جیاوازی خسته پانتایی ئه ده بی کوردیه وه، ئه و خالی

(۱)

سه یفولقوزات، یان «ئه بولحه سه نی سه یفی قازی» ناویکه که له ئه ده بیاتی پۆژه لاتی کوردستان وه بییره ئینه ره وهی چه ند بابته و ده سته واژه ی ئه ده بی و سیاسییه . هه ر ئه و ناوه گری دراوه به ناوی چه ند که سایه تی سیاسی و ئه ده بی کوردیشه وه که دیسان کۆی ئه وانه ده کری له ده سته یه کدا پیک بخرینه وه و پیوه ندی دوور و نزیکیان له گه ل یه ک بخرینه به ریاس . بۆ وینه «قوتابخانه ی موکریان»، یان «قوتابخانه ی پاسان»، «مامۆستای شاعیرانی موکریان»، «پیره میردی موکریان» و زۆر بابته ی دیکه ش، خوینده واری بواری ئه ده بیات وه بییر ناوی سه یف ده خه نه وه . له لایه کی دیکه وه «کۆماری کوردستان»، «قازی محمه د»، «دوکتۆر په حیمی سه یفی قازی»، «هیمن» و «هه ژار» به شیوه یه کی دیکه وه بییره ئینه ره وهی ناوی ئه و شاعیر و بیرمه ندی پۆژه لاتی کوردستانن . دوان له سه ر ئه وهی که بۆ هه ر کام له و ناو و بابته تانه وه بییره ئینه ره وهی

سه یفولقوزات

باسی پر مه ترسی بوونی گه پانه وه بۆ ئه و دنیا و داوای هاریکاری له خودا بۆ لیبووردن له کرده ی ناله باریان ده برپوه، به لام با بزانیان سه یف که هه لگری دوو چه شن بیری جیاواز له دوو بهش له ژیانیدا بووه، چۆن له و بواره دا ده رکه توه .

سه یف له باری بیری ئایینییه وه سه ر به ته ریه ته ی نه قشبه ندی و موریدی شیخی بورهان بووه . ئه و شیوه بیره له سه رده میکی ژیانیدا په نگدانه وه ی ژۆر بووه و به پیی ده قه کانی و یه ک له و ده قانه له سه رده می دووه می ژیانیدا، به ره به ره ئه و بیریه کال ده بیته وه که سه ر به گوتاریکی تاییه ته ی ئایینی بووه و گوتاریکی دیکه به خهستی جیگای ده گریته وه . گوتاری نوپی سه یف گوتاری نه ته وه خوازییه . په نگدانه وه ی ئه و دوو گوتاره له و شیعه ریدا و هاتنیان له په نای یه ک له ده قیکدا، پێگا خۆش ده کا بۆوه ی دواتر له شیکاریی بیرکردنه وه ی شاعیر له به شی دووه می ژیانیدا، باوی هه نگاومان خۆشتر بی .

وه چه رخانه ده توانین له سه ره تای کتیبه که ی و له ته حمیدیه یه کدا ده ستنیشان بکه ین که به شیوه ی نه ریتی هیچ پیوه ندیه کی به و باب ته وه نییه .

له نه ریتی شاعیرانی کلاسیکدا، سه ره تای هه ر دیوانیک به شیعه ریکه وه دهستی پێ ده کرد که ئه و شیعه رانه به هۆی ئه وه ی له وه سفی خودا و هه مد و سه نای ئه ودا ده بوو بنووسرین، که به «ته حمیدیه»، واته ستایشی خودا کردن به ناویانگن . دیاره ئه و نه ریه به هۆی په ره داربوونی له سه ره تای ژۆریه ی کتیبه شیعه ریه کاندایه درێژایی میژوو، پیکهاته ی تاییه ت و یاسا و پێسای خۆی بۆ دانرا، دواتر ژۆریه ی شاعیران که م و ژۆر ئه و یاسا و پێسایانه یان په چاو کردوه، ئه گه ریش پێملی هه موو ورده کارییه کانیسه نه بووین، تا راده یه ک به شیک له خاله کانیان په چاو کردوه . هیندیک له و تاییه ته ندیه یانه ی بۆ ئه و شیوازه یان پیز کردوون بریتین له : هێتانه به ریاسی سیفه ته ئیجابی و سه لبیه کانی ئافرینه ری ههستی، سه رنجدان به ئافرانی ههستی و دوعا و پارانه وه، باسی گه پانه وه بۆ دنیا ی پاش مه رگ و مه عاد، وه سفی پیغه مبه ر و جار جار کردنه تکاکاری له باره گای خودا، داواکاری له ئافرینه ری جیهان . (کرمی و دیگران: ۱۳۸۷)

جودا له و خالانه به پیی ده قه کان جاری وایه شتی دیکه، به لام هه ر له چوارچپوه ی زاواوه کانی ئایینییدا خراوه ته پوو . خالی جیگای سه رنج ئه وه یه به شیوه ی باوی ئه و بواره، شاعیره کان جگه له و باب ته تانه که متر په ر ژاونه ته سه ر باسی دیکه و هه ست و ویستی خۆیان له دووتوی باسی خودا و سیفه ته کانی، باسی نێردراوه کانی، به تاییه ت پیغمبه ری ئیسلام،

ئەو شیعەرە لە چل و یەك بەیت پێك هاتوووە و یەكەم شیعەری دیوانی (سەیفولقوزات)ە. لە مەدحی خودادا نووسراوە. بە پێچەوانەی هەموو شیعەرەکانی مەدحی خودا، تەنیا وتووێژیکی «تاک، یان کەسی شاعیر» لەگەڵ «ئافرێنەر»ی بوون نییە. وتووێژیکی بە شێوەی باو، شاعیر لەگەڵ بەردەنگ و پووکە و وشەکانی کە خودان؛ داماو و دەستەوستان خۆی دەنوێنێ، بۆ گەشتن بە جیهانی بالا و بەهەشت دەپارێتەوە و لە پێگای وتووێژ لەگەڵ خودا بوار بۆ ئەو دەسکەوتە خۆش دەکا.

ئەو حەولەی شاعیران بەو مەبەستە دەکەوتتە گەر خودا لە گوناهانیان ببورێ و پەگەڵ ئەسحابانیان خا و لای چاکان و پاکانی خۆی جێگایان بۆ بکاتەو، بەلام سەیف لەو شیعەرەدا پێگایەکی جیاواز دەگرێتە بەر. پێگایەکی بەر لەو لە تاک بەیتێکدا «حاجی قادری کۆیی» تاقی کردوووە، بۆیە دەتوانین بڵێین سەیف لەو شیعەرەدا، سیلەچاویکی لە روانین و دنیابینی حاجی قادری کۆیی بوو. ئەگەر حاجی قادر لە دوا بەیتی مەدحییەکی خۆیدا لە پێگای مەدحییەکی باو لادەدا و دەلێ:

«مەعلومە بۆچی حاجی مەدحت دەکا بە کوردی تا کەس نەلێ بە کوردی نەکراوە مەدحی باری»
(کۆیی: ۱۳۹۰: ۱۵۰)

سەیف هەنگاوی بەرزتر دەنێ و بە دوو جۆر، پێگایەکی جیاواز لە پیشینیانی خۆی دەگرێتە بەر؛ یەكەم ئەوەی کە ئەگەر شیعەرەکی سەیف لە باری ناوەرۆکییەو دەبەش بکەین، دەبێ بیکەینە دوو پاژی لێک جودا، کە هەر کام لە گوتاریکی جیاوازهو سەرچاویان گرتوووە. سێ بەیتی سەرەتای شیعەرە کە بە دابی شیعەری مەدحییە لە گوتاریکی ئابینییەو سەرچاوی

گرتوووە و دیارە لەو گوتارەدا تاک لە بەرانبەر ئافرێنەرەدا «غیر تسلیم و رضا» چارەبەکی دی نابینێتەو، بەلام لە بەشی دووهمدا سەیف بیری لە گوتاریکی دیکە پاراو بوو و لە زمان خەڵکەو دەدوێ. ئەگەر بەشی یەكەمی ئەو شیعەرە دەنگی تاکیکی دیندارە، بەشی دووهم دەنگی تاکیکە کە بە نوێنەرایی کۆمەڵگە یەك دەدوێ. ئەگەر لە بەشی یەكەمدا سەیف داوای ویستە تاکە کەسییەکانی خۆی لە خودا دەکا و داوای ئەو دەکا خودا قەلەمی لیبوردهیی بە سەر گوناهانیدا بێنێ، ئەو لە بەشی دووهمدا بە پێی ئەوەی نوێنەرایی گوتاریکی جیاواز دەکا، دەراوی دەمی گۆپاوه و داوای ویستەکانی نەتەو یەك دەکا، واتە لێرەو یەكە کە سەیف ئاگایانە دوو گوتار تێکەڵ دەکا. ئەوەی کە لە پێگای دەقیکی مەیلەو ئابینییەو ویستییکی نەتەو یەك دینێتە ئارا. ویستیک کە بۆنی گلهیی لە ئافرێنەری جیهان و خودی کۆمەڵگە کوردەواریشی پێو دیارە.

«زۆلمە لەگەڵ مە، هێندە بە چاویک نەکەن نیگا». لێرەدا سەیف داوای نیگای یەكسان بۆ هەموو کۆمەڵگەکان لە خودا دەکا و بە زۆلی دەزانێ کە هەمووان وەك یەك نابینرێن و هەلیان لە «سەرورە» و «وہ زیری» و «عیلم» و «سەنعەت» بۆ ناپەخسێ. خۆ ئەگەریش بگوترێ ئەو میسرەو پووی دەمی شاعیر لە دەسەلاتە، دیسانیش ئاراستە پەخنەگرانەیی ئەو گۆرانیکی بەسەردا نایە.

دووهم بابەت ئەوەیە کە؛ بەیتی پیش بەیتی کۆتایی ئەو شیعەرە خالیکی دیکە دەردەخا کە سەیف چۆن دەستەواژە دینیەکان دەقۆزێتەو بۆ دەربڕینی مەبەستیکی نەتەو یەك. شاعیر بەو کارە لە لایەک پیرۆزیی ئەو بوارە دەگۆزێتەو

بۆ پانتايى نەتەۋەيى و گرینگيدان بەۋ بابەتە و لە لايەكى ديكەۋە خەرىكى پيرۆزى سىپىنەۋە لە ھىندىك واژە و دەستەۋاژە و بە زەمىنى كردن و ئىنسانى كردنى ئەوانە، بۆيە لە دوو زاراۋەى ئەو بەستىنە مەعريفىيە كەلك وەردەگرى.

«ئەۋرۇق حەسەن مومئەزىنە». «مومئەزىن» يان «بانگويز» لە نەرىتى كۆمەلگەى ئىسلاميدا ئەو كەسەيە ئەركى ئاگادار كوردنەۋەى كۆمەلگەى لە گەيشتنى كاتى «بابەتتىكى پيرۆز» پىئ سىپىرداۋە. دەبىئ بە ئاشكرا و بە دەنگى بەرز ھاۋارى خۆى پايگەيەنئ. بلى و ورييا و وشيار بنەۋە كە كاتى ئەمرى پيرۆز ھاتوۋە. «ھەستەن لە خەو» و «ۋەخەپ بن» بۆ سەرھەتاي پۆزىكى نوئ و نوئىكى نوئ و بەجىگەياندىنى ئەمرى پيرۆز.

ئەو نوئىزەى كە ئەو باسى دەكا و خەلكى بۆ ۋەخەبەر دىنئ، نوئىزى بەيانىيە، چون پىشتەر ئەمريان پىئ دەكا كە لە خەو پابن و ۋەخەپ بن بۆ نوئىزى جەماعەتى بەيانى، بەلام بانگى «مومئەزىن و بانگويزى كورد»، واتە سەيف، بە پىي گوتەى خۆى بانگىكى كوردانەيە. ئەو دەستەۋاژەيە، واتە «بانگى كوردانە» لادانئكە لە ھەموو ئەو سوننەتە فكرييە، چون بانگى دىندارانى دى بانگىكى جودا و لە جسنئكى ديكەيە، بۆيە دەلئ: سەيف كوردانە بانگ دەدا، بەلام بانگى ئەو «ھەستەن لەخەو ۋەخەپ بن و حەييە عەلە سەلا» يە، «پاكەن بۆ نوئىز، يان ئەمرە پيرۆزەكە» لە بەرەبەيانى پۆزىكى ديكەدا، ھاۋارى بانگ وئىزىكە سەر بە گوتارى ئايىنى پىشوو. ئەو ئەمرە پيرۆزەى سەيف بانگى بۆ دەدا و خەلكى لئ ئاگادار دەكاتەۋە دۇخى گەلەكەيەتى لە بەرەبەيانى سەردەمئكى تازەى ژياناندا، كە لە ھەشت بەيتى پىشودا

خوداشى لئ تىگەياندوۋە. شاعىر ئەو بابەتەى چ ۋەك گلەيى و چ ۋەك داۋاكارىيى لەگەل بەردەنگى خۆى خستوۋەتە بەر باس، واتە سەيف ئەو دوو واتەيە لە واتاي نەرىتى خۆيان دادەمالئى و مانايەكى نەتەۋەيىيان پىئ دەبەخشئ. ھەم «بانگىكى كوردانە» دەبىتە دەنگ ھەلبىرپىن بۆ ۋەخەبەرھىنانى كۆمەلگە لە خەوى ژىر چەپۆكەيى و ھەم «پاكەن بۆ بابەتە پيرۆزەكە»، لىرەدا گۆرانى بەسەردا دئ بۆ بابەتى خەمى نىشتەمان، پىگاش بۆ سەرگرتنى ئەو كارە لە كۆۋەبوون لە دەورى يەك بۆ سەرگرتنى «يەكەتى و لە پال يەكبوون» دەزانئ. بە گشتى تا پادەيەك لەو بەشەدا دەنگى دلئىر و بوئىرە كە پەنگى پابوون و توورەبوون و عوسيان لە دەنگى شاعىردا دەبىستىئ.

«نە مەدرەسە، نە دەرس، نە عىلم و نە سەنەتتىك زولمە لەگەل مە، ھىندە بە چاۋىك نەكەن نىگا»
(سەيفولقوزات ۸۳:۲۰۰۸)

لە لايەكى ديكەۋە سەيف لەو شىعەرەدا، دوو واتاي «ئوممەت» و «مىللەت» لەبەرانبەر يەكدا دادەنئ و پاشكاۋانە دەلئ كە نابئ مىللەت فەيداي ئوممەت كرى.

«ئاخر بە زاتى تۆيە ھومئدى نەجاتى مە
پازى مەبە لە ئوممەتەكەت، مىللەتتىك فەنا»
(ھەمان: ۸۳)

ھەر لەو شىعەرەدا دوو بەردەنگ بۆ شاعىر بوونى ھەيە، كەچى لە مەدھىيەدا دەبئ بەردەنگ تەنيا زاتى خودا بئ، بەلام لىرەدا ئەو پىسايە گۆرپاۋە؛ بەردەنگىك كارسازى كارانە و بەردەنگىك گەلى كوردانە كە لەگەلىيان دەدوئ و بانگى كوردايەتايان بۆ دەدا و دەبىتە مومئەزىنيان.

شاعیر له شیعری «کوردینه» دا مانیفیستی سیاسی - کۆمه‌لایه‌تی خۆی ده‌خاته پوو. پینچ بهیتی سه‌ره‌تای شیعری «کوردینه» به‌راوردی دوو چه‌شنه فۆرپاسیۆنی کۆمه‌لایه‌تییه که یه‌که‌میان ئه‌و فۆرپه له ژيانی کۆمه‌لایه‌تییه که له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌ریته‌کانی کۆمه‌لگه‌ی عه‌شیره‌تی دامه‌زراره و تیییدا هه‌ر عه‌شیره‌تیک به‌ پێی به‌رژه‌وه‌ندی خۆی له‌به‌رانبه‌ر عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه پاده‌وه‌ستێ و که‌متر له‌ بیری پیکه‌پینانی کۆمه‌لگه‌یه‌کی یه‌که‌گرتوو‌دایه. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌و فۆرپه له ژيان له‌ باری ئابووریشه‌وه سه‌رچاوه‌کانی هه‌مان ئه‌و سه‌رچاوانه‌یه له‌ دێر زه‌مانه‌وه ریشه‌یان له‌و ولاته‌دا دا‌کو‌تاوه.

شیۆه ژيانی دامه‌زراره له‌ سه‌ر نه‌ریتی کشتوکالی به‌ که‌ره‌سته و شیۆه به‌ره‌مه‌پینانی کۆنه‌وه، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه سیستم و فۆرپی په‌روه‌رده به‌ سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کانی مه‌عریفیه‌وه که وه‌لامده‌ره‌وه‌ی ویستی سه‌رده‌م و ئینسانی سه‌ده‌ی بیستم نه‌بوون، ئه‌و لایه‌نانه‌ن ئه‌و له‌ به‌رانبه‌ر شیۆه ژيانیکی دیکه‌دا قووتی ده‌کاته‌وه. ئه‌و شیۆه ژيانه‌ی که پاش شو‌پشی پیشه‌سازی و سه‌رده‌می پۆشنگه‌ری له‌ ئه‌وروپا ده‌ستی پێ کردبوو. پاش چه‌ند سه‌ده چه‌ند ئاستی تپه‌پانده‌بوو و به‌شیک ده‌رکه‌وته‌ی به‌رچاوی وه‌ک مودێرنیزاسیۆن و لایه‌نیک له‌ ده‌رکه‌وته‌ی سیاسی وه‌ک بیری نه‌ته‌وه‌خواری له‌ ولاتانی دی بینراوه و ئه‌زمواوه.

ئه‌و شیعره به‌ له‌به‌ر یه‌ک پانانی ئه‌و دوو فۆرپه‌ی ژيان و بیری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی، په‌خنه‌یه‌کی توند ئاراسته‌ی چه‌ند ئاست له‌ به‌رده‌نگانی خۆی ده‌کا. ئاستی یه‌که‌م کۆی کۆمه‌لگه‌ی کورده که له‌ وشه‌ی «کوردینه» دا ئاماژه‌ی پێ ده‌کا و خه‌ساره‌کانی بیری و به‌ره‌می

ئه‌وان ده‌خاته پوو. ئاستی دووه‌م ئه‌و چینه له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌که له‌ جه‌غزی ده‌سه‌لاتی خۆیدا - ئه‌وجا ئه‌و ده‌سه‌لاته ده‌سه‌لاتی عه‌شیره‌ت بووی، یان وابه‌سته بوون به‌ ده‌سه‌لاتی غه‌یری عه‌شیره‌تی و ناوه‌نده‌وه - به‌ جیگای پیکه‌ستنی کۆمه‌لگه‌ بۆ به‌دیپینانی ئارمانجه‌ سیاسییه‌کانی خۆیان، هه‌ر کام وابه‌سته‌ی لایه‌نیک سهرده‌ستن و خه‌ریکی «گرێ و گرێون». ئه‌و مه‌به‌سته له‌ به‌یتی؛

«مه‌غبوونی هه‌ر موعامه‌له‌ مه‌حکومی هه‌ر که‌سێک

شاهان به‌ مه‌حوی ئیمه‌ ده‌به‌ستن گرێ و گرێو» دا خۆ ده‌رده‌خا. ئاستی سێیه‌م ئه‌و به‌شه له‌ کۆمه‌لگه‌ی کورده که هێزی چه‌کداره و له‌ خزمه‌ت عه‌شیره‌تدایه نه‌ک له‌ خزمه‌ت ویستی سه‌روو عه‌شیره‌تی و نه‌ته‌وه‌بییدا.

«گوردانی کورده‌کان به‌ خودا پۆژی غیره‌ته ده‌س ده‌ینه خه‌نجه‌ران و پیاوانه‌ بیینه‌ نیو»
«بۆچمانه‌ مال و سه‌ر، که له‌سه‌ر سه‌روه‌ری نه‌چن؟»
کۆر نابی قه‌ت بترسێ له‌ زیندان و دار و چپو»
(سه‌یفولقوزات: ۸۶)

له‌ کۆتاییدا سه‌یف کیشه‌کانی به‌رده‌م یه‌کیتیه‌که ده‌خاته پوو که داوای ده‌کا، واته له‌و شیعره‌دا سه‌یف باس له‌ دوو کیشه‌ دینیته ئاراوه. یه‌که‌میان کیشه‌یه‌که که له‌ دۆخی باو و ناسیاوی «ئێستا»ی جیهان ژینگه‌ی شاعیر و نه‌ته‌وه‌که‌یدا هه‌یه، دووه‌م کیشه‌یه‌که که پاش که‌وتنه‌ گه‌پی مودێلی پیشنیاریی ئه‌و دیته ئاراوه، واته هه‌م کیشه‌ی واقیعی و هه‌م کیشه‌ی شیمانیه‌ی ده‌خاته پوو، به‌لام دواجار ئه‌و له‌ مودێلی پیشنیارکراوی خۆیدا، ویستی ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه‌یی و وه‌پاسته‌گه‌پانی له‌ نزیک بوونه‌وه له‌ زانسته‌خواری سه‌رده‌م،

دوورکه وتنه وه له پړشو بڼلوی و کیشی ناوځوی کومه لگه، ویستی نازادی و سهره خویددا ده بینیته وه. کوی نه وانه له تیزی سهیف دا ناکامه کوی د ژوه ستانی «نهوی دی» په له بهرانبه رنه ته وهی پاساو «به نیرو می» یه وه و مۆرکی «سهریزوی» خواردنه له لایه نه وانه وه، نه وهش له سیستمی فیکری سهیف دا نه تنیا وهک تانه و جنیویکی سیاسی نایترسیتنی، به لکوی نه و نامادهی پووبه پووبوونه وه له گه ل خه ساره کانیشیتی:

«هرچی ده بی بلامی حق هر ده لئ حه سن نیمه له پئی وه تن غمی ده رکردن و جنیو» (هه مان: ۸۷)

پړژهی فیکری (سهیف) مان که له ته حمیدیه که یه وه خسته پوو، هر جارهی ناستیکی بریوه. له نایینه وه بۆ نه ته وه و له نه مری پیرژوه بۆ نه مری زه مینی و ده سالاتی نه ته وه یی. ته حمیدیه که یی پاسان و پاره ستانی که له بهرانبه کوی نهریتی ته حمیدیه نووسین. له شیعری «کوردینه» دا شاعر به گشتی له سهر راستیه کومه لایه تی و سیاسییه کان ده وی و دوور بووه ته وه له خولیای نامومکینی شاعیرانه.

پاش شیعری کوردینه یه، که سهیف بۆ په رده ان به بیره که یی و به کرده یی دهره تنانی له دنیای سه رده می خویدا، مودیله سیاسییه کان تاووتوو ده کا و له ناکامدا له شیعری «نه وړو حه سن په یامی دوعا و سلاوییه» دا سه ر به ره و بیرى چه پ و مودیلی نوینه ری نه و بیره که دنیای سوسیالیستییه و رده گه پینن و نه و چه شنه له مودیلی سیاسی به کارامه ده زانی، به لام سهیف نه گه ر نه و ده لاقه یه ش ده بینیته وه به و هویه یه که به شوین ه لیکى گونجاو و بواریکی

له باردا ده گه پئ بۆ دامه زرانندی سیستمیکی نوئ و وه دیه تنانی خوژگه نه ته وه بیه کانى و به گوتی خوی له به نداویک ده گه پئ «باغی ناره زوو» ی نه ته وهی کوردی پئ پاراوا، هر بویه له به شی یه که می نه و شیعره دا شاعیری که ده بینن که به وردی و له پئی شیعره وه خه ریکی شیکردنه وهی شه پی جیهانگیرى دووه م و هیرشکردنه سه ر به ره ی نازیست و فاشیسته و له وه سفی «سوپای سوور» ده وی، به لام له به شی دووه م دا دهره که وی که نه وه شی بۆ وه دیه تنانی ناواته کانى نه ته وهی خوی و په نگانندن و نه خشانندی «باغی ناره زوی» کورده، واته نه وهی نه و لپی ده گه پئ، نه ک لکانه به سیستمی بیرى نوردووگای پړژه لآت و یه کیتی سؤثیه ته وه، به لکوی وه ده سته تنانی دهره تی که بۆ گه یشتن به «نازادی سهره خوئی میری و گه وره یی» لیره دایه که دهره تی پاش شه پی جیهانی و دؤخی نه و کاتی پړژه لآتی کوردستان و ئیران به گشتی به له بار ده زانی بۆ وه به راتنی «باغی ناره زوی» نه ته وهی خوی و هر له و شیعره دا ناماژهی پئ ده کا:

«سه ر سه وزه باغی ناره زوو نیزی که بیته بهر مه زرای هومیدی تینووه وه ختی شه واوییه» سه یف هینده له سه ر نه و ناره زوو نه ته وه بیه سوور بووه که پیش نه وهی له دنیای سیاسیته دا به کرده وه بیینن، له دنیای واقع و له ناواوییه که یی خوی، واته «گوینجه لی» دا، هر له سه ر بنه مای نه و خولیایه زور پیشتر «باغی ناره زوو» ی هر به و ناوه وه ساز کردبوو که تا کۆتاییه کانى ده یه شه سته هتاوی ناسه واره که یی هر ما بوو. نه وهی سه یف له شاعیرانی سه رده می خوی جودا ده کاته وه، ناگاداری وردی (سه یف) به

به‌سه‌ر گۆپانكارىيه ناوچه‌يى و جيهان‌ييه كاندا. ئه‌و راستىيه به پشت‌به‌ستن به‌و زانيارىانه‌وه ده‌سه‌لمىن كه شيعره‌كانى به‌ ده‌ست خوڤنه‌ره‌وه‌ي ده‌ده‌ن. به‌ هۆى پيۆه‌ندييه سياسى - كۆمه‌لايه‌تى و پۆشنبيرييه‌كانى (سه‌يف)ه‌وه و ده‌ست‌راگه‌يشتنى به‌ بنكه‌كانى سياسى و پۆشنبيريى و ده‌زگاكانى چاپ و بلاوكردنه‌وه‌ي ئه‌و سه‌رده‌م، وه‌ك پۆژنامه‌كانى ته‌وريز، ئاگادارى له‌ دۆخى جيهان و ناوچه‌ بووه، ئه‌وه‌ش توانايى شيكارى هه‌لى ناسكى ناوخۆيى و به‌راوردى له‌گه‌ل ده‌ره‌وه‌ پي داوه، هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ته هۆى ئه‌وه‌ي زياترين كه‌لكه‌له‌ي سه‌يف له‌ سه‌رده‌مى (ره‌زاخان)ه‌وه تا سالى ۱۳۲۲ى هه‌تاوى (۱۹۴۳ن)، واته سه‌رده‌مى حه‌مه‌ره‌زا شا، زياتر له‌وه‌ي ئاگاداريى له‌ فۆرپه‌ نوڤيه‌كانى ئه‌ده‌بى بى، زانيارىيى له‌ فۆرپه‌ نوڤيه‌كانى سياسه‌ت و كۆمه‌لگه‌ بووه، هه‌ر ئه‌و كه‌لكه‌لانه‌ش دواتر بوونه‌ته ناوه‌رۆكى شيعرى سه‌يف. گۆپان له‌ ناوه‌رۆكيشدا كه به‌ هۆى گۆپانى سه‌رچاوه مه‌عريفىيه‌كانه‌وه سه‌رى گرتووه، خوازيارى زمانىكى نوڤى بووه، هه‌ر بۆيه دوو چه‌شن زمان و بيري ئه‌ده‌بى له‌ ديوانه‌كه‌يدا به‌ زه‌قى ده‌بينريين.

به‌لام پرسىاريك كه ره‌نگه ختووكه‌ي بيري خوڤنه‌ر بدا ئه‌وه‌يه كه؛ ئايا ئه‌و ده‌رفه‌ته هه‌ر بۆ سه‌يف لوا، يان شاعيرانى ديكه‌ش پۆلتيكيان گيڤاوه؟ وه‌لامى ئه‌و پرسىاره ئه‌رييه و له به‌شه‌كانى ديكه‌ي ئه‌و نووسينه‌دا باسى ده‌كرڤ، به‌لام ئه‌وه‌ي سه‌يف له هه‌مووان تاق ده‌خاته‌وه، ئه‌وه‌يه كه پاش مالئاوايى له به‌ستينى هه‌راوى بيري نه‌ريتى ئه‌ده‌بى و ديتنه‌وه‌ي ئينسانى ئه‌وپۆيى له شيعردا، به‌ ته‌واوى بوو به هه‌لگر و په‌ره‌پيڤه‌رى گوتاريكى جياواز. ئه‌و گوتارمه‌ندبوونه، شيعرى ئه‌وى له پرشوبلاوى بابته‌ي دوور خسته‌وه. به‌شى هه‌ره زۆرى شيعرى

سه‌يف پاش ئه‌و داپرايه‌ي به‌ ده‌ورى كۆمه‌لگه و سياسه‌ت و نه‌ته‌وه و دۆزينه‌وه‌ي پڤگاكانى بردنه پيشى ئه‌و كۆمه‌لگه‌يه‌دا ده‌خوليتته‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گر سه‌رنج به‌دينه دوو بابته‌ي جياواز و دوور له‌ بوارى سياسه‌تيش، كه يه‌كيان پيۆه‌ندي به‌ ديارده سروشتىيه‌كانه‌وه‌يه و يه‌كيان به نه‌ريتى نامه‌نووسين، ده‌بينين ئه‌و حه‌ولى داوه ئه‌و بابته‌تانه‌ش نه ته‌نيا به سياسه‌ت و كۆمه‌لگه‌وه به‌ستيتته‌وه، به‌لكو بيانكاته چه‌قى خستنه پووى ئه‌و زاراوه و ده‌سته‌وازانى ئه‌و بواره ده‌دۆزن و وه‌سف ده‌كن. له مه‌سنه‌وييه به ناويانگه‌كه‌ي «زستان»دا كه مامۆستايان: «هيمن» و «هه‌زار» به شاكارى ده‌زانن و مه‌سنه‌وييه‌كى مه‌يله و دريژه و له هه‌شتا و حه‌وت به‌يت پيگ هاتووه، مه‌به‌ستى سه‌ره‌كى باسى «زستانىكى تووش و سه‌ختى سالى هه‌زار و سي‌سه‌د و دوازه»يه. وه‌كى له شيعره‌كه ده‌رده‌كه‌وڤ ئه‌و شيعره بيستى يه‌كه‌م مانگى به‌هارى ئه‌و ساله نووسراوه، كه‌چى هيشتا به‌فر و سيخوار هه‌موو ولاتى گرتووه، ئه‌وه‌ش ژيانى كۆمه‌لگه‌ي خستووه‌ته دژوارييه‌كى كه‌م وڤنه‌وه كه سه‌يف به شىۆه‌يه‌كى مامۆستايانه ئه‌و زستانه ده‌گيڤتته‌وه، به‌لام به چه‌شنىكى چاوه‌پوان نه‌كراو ده‌بينري ديسان له به‌يتى شىست و دوورپا ئه‌و بابته به كيشه‌ي سياسى و نه‌ته‌وه‌يييه‌وه گريڤ ده‌دا و وابه‌سته بوونى ئابوورى كورد به ئه‌وى دىي له لايه‌ك و نه‌بوونى كيانى تاييه‌ت دڤنڤته ئارا و ئه‌و «زستانه‌ي سروشت» و «زستانى سياسى» ژيانى كوردان له سه‌رده‌مى په‌هله‌ويدا به يه‌كه‌وه به‌راورد ده‌كا.

«تا كه‌ي له ده‌ركان كز و بلاو بين
بڤ مه‌زن و گه‌وره، سه‌ر بڤ كلاو بين»

«به گوته و شانامان ميللهت ده ميئن
به مهن و گه وران شان ده شه کيئن»
(سه يفولقوزات: ۱۱۵)

به شيکيش له شيعره کاني سه يف بؤ
به رده نگیکی تايهت به ناوی «عه زيز ناغای
کولته په» نووسراون و کۆی ئه و شيعرانه له ده
پارچه شيعر پيک هاتوون. جگه له يه کيان که
له سر کيشی عه روو زيبه، نۆ شيعره که ی دیکه
هه موويان له سر کيشی برگه یی نووسراون.
ئه وه ی که جيگه ی سه رنجه له ديوانی سه يف
دا راست ئه و شيعرانه ی بؤ «عه زيز» نووسراون
شيعری برگه یين، ده نا باقی شيعره کاني سه يف
جگه له چهند ورده شيعر، هه موويان کيشی
عه روو زيبان هه یه .

فۆرمی ئه و شيعرانه ی بؤ «عه زيز» نووسراون
فۆرمی نامه یه و وه کی چاوه پروان ده کړئ،
له نامه یه کدا ئه وه ی ده خريته پروو، بابه تی
سوژدارانه، گوته ی پتوه نديدار به دوو لايه نی
نامه، گله یی و بناشت و بيره وه ری گيژانه وه ی
که سی نامه نووس و شتی له و چه شنه یه، مه گه ر
ئه وه ی چه شنی پتوه ندی دوو لايه ن پتوه ندييه کی
نه باو و دوور له ريساکانی ئاسایی بئ. پتوه ندی
سه يف و عه زيزی به رده نگی، پتوه ندييه کی
له سه رووی پتوه ندييه کی ئاسایی دوو هاوپئ
بووه. وه کی له ناوه رۆکی ئه و «ده پارچه»
شيعره دا ده رده که وئ که سه رجه م «سئ سه د
و دوازه» به یی (ديوانی سه يف) یان پيک
هيناهه، جودا له وه ی که هه ر دوو کيان سه ر به
ته ريقه تی نه قشبه ندين و موریدی شيخی بورهان
بوون، له ده ره وه ی ئه و پتوه ندييه چه شنیک
پتوه ندی و نزیکه یه تی بیری سیاسی له نيوياندا
هه بووه و شيمانه ی ئه وه ده کړئ يه کتر ديتن و
ئه و هه موو ئاره زووی دیداره یان که له نامه کاندا

ده رده که وئ، بؤ گزيرنه وه ی بئروپای سیاسی
بووی. ئه و کاتانه ش که نه لواوه يه کتر ببينن
ئه وه سه يف له پيی شيعره وه به وردی له
سیاسهت و ناله باریی دۆخی کوردان بؤی دواوه .
«یادم بؤ ناکه ی یادت به خيژ بئ
وه عده ی زوهاتن وه خته زۆر دیر بئ»
(هه مان: ۱۲۹)

ئه و شيعره له گله یه کی دۆستانه وه ده ست
پئ ده کا و دواتر به ره خنه له سياسه ته کانی
سیستمی ده سه لات به رده وام ده بی و له ناکامدا
ده گه رپته وه سه ر ئه و گوته ره ی زه ینی لیی پاراو
بووه و زمانی پيی پشکوتووه و به و رپچکه یه دا
شيعره که ده گه یه نيته لووتکه:
«چاوان له نه ويان هه رگيز مه گيژن
له بلیندان بانگ که ن ئاوان هه لگيژن»
(هه مان: ۱۳۲)

ئه وه ی له و شيعره و باقی شيعره کانی به شی
دووه می ژيانی سه يفولقوزات ده رده که وئ ئه وه یه
که له و سه رده مه، له ژيانیدا و تا ئه و ساته ی
کۆچی دواپی ده کا له چوارچيويه گوته ری
نه ته وه بيیدا به ره مه ی شيعری خولقاندووه و
نیگایه کی ره خنه گرانه ی بؤ ده سه لات و گله ی
کوردیش هه بووه. پرونتريش ويستيشی پرو له
نه ته وه ی خۆی ئه وه بووه که:
«نازادی سه ربه خۆی، میری و گه وره یی
داوا بکه ن به زار و زمان و ددان و لیو»
(هه مان: ۸۷)

(۲)

هه ر وه ک پيشتر ئاماژه ی پئ کرا،
وه رچه رخانه ی سه يف ناکامی گۆرانکاریه ک بوو
که له دۆخی سیاسی و کۆمه لايه تی ئیراندا به
گشتی هاتبووه ئارا و کوردستانیشی گرتبووه وه .

ئەو پەوتە پېشتەر و لە نېوھى دووھى سەدەى تۆزدەمەوھ دەستى پىڭ كوردبوو و لە سەرھەتاي سەدەى بېستەوھ لە پۆژھەلاتى كوردستان بە ھەولى سەيف و مەلا مەرف و دواتر كەسانى ھەك ھەژار و ھېمەن و ... بەردەوام بوو، ئەوھ ئاكامى گۆرپانكارىيەكى بنەپەتى دىكە بوو كە خەرىك بوو ھەموو ناوچەى پۆژھەلاتى ناڤىنى دادەگرت. بە ھۆى ئەوھى گۆرپانكارىيە كۆمەلايەتى و سىياسى پۆلى سەرھەكى لەو ھەرچەرخانەدا ھەبوو، ئاراستەى ئەو نووسىنە زىاتر بەو بارەدا دەشكىتەوھ. «يەككىك لەو واتا و ناوھەرۆكانەى لەو سەردەمەدا بەشكىكى زۆرى پانتايى شىعەرى گرتبوو ناسىئوناللىزم بوو. (خاتمى ۱۳۹۴: ۴۷) ئەو بىرە نوپپە ھەم شىعەرى فارسى و ھەم شىعەرى عەرەبى گرتەوھ و ناكەرى لە جوغرافىايەكى لىك نىزىكدا، شىعەرى كوردى لەو بابەتە بېيەرى بوو، ھەرچەندە ھىندىك جىاوازى لە چەشنى كارىگەرى ناسىئوناللىزم لەسەر شىعەرى ئەو نەتەوانەدا ھەيە. بۆ وپنە «لە ناسىئوناللىزمى عەرەبىدا، لە نىو سازدەرە جوداكاندا، زىاتر پىڭ لەسەر زمان دادەگرن، چون ئەو سازدەرە سەرھەپاي ولاتانى جىاوازى عەرەب، دەپتوانى ئەوان لىك نىزىكتر بكاتەوھ، بەلام لە ئىراندا بە ھۆى بوونى گەلە جىاوازەكانەوھ زمانى فارسى نەيدەتوانى ئەو پۆلە بگىرپى. (ھەمان: ۴۷)

لىرەدا خۆ لە باسى سازدەرەكانى دىكەى ناسىئوناللىزم دەبوپىرن كە بە مېژوو و كولتورى ھاويەش و ولات و ئايىن دابەش كراون و زىاتر باسى زمان و ئەدەبىيات دەكەين. شىعەرى كوردى لەو سەردەمەدا، لە سەر دوو بابەت زۆر پىداگرە؛ ئەویش زمان و ولاتە، واتە ئەگەر نەتەوھى بالادەست بە كەرەستەى دىكە خەرىكە

لە يەكگرتويى و كۆوھ كوردنى جەماوەر بە دەورى واتاي نەتەوھوھ كەلك و ھەردەگىر، ئەوھ كورد بە زمان و ئەدەبىيات و لەو پىپەشەوھ باسى نىشتمان و ولات، پەوتى نوپى خۆى دەست پىڭ دەكا. پەوتىك كە لە باشووريش پىشتەر بە شىوھەكى جودا دەستى پىڭ كوردوھ و دواتر باسى لىڭ دەكەرى.

ئەو گۆرپىنى بىر و نىگايە بۆ جىھان و مەرف ئەگەر لە نىو گەلانى دىكەدا و لە زمان و ئەدەبەكەياندا پەنگى داوھتەوھ، لەو نووسىنەدا بۆ دەستنىشانكردنى بەشكىك لە سەرچاوھەكانى، بە شوپىن پەچەلەكى ئەو گۆرپانە لە پۆژھەلاتى كوردستانەوھەين. گرېنگترىن باسىش لەو بواردەدا ئەوھ دەپى كە چۆن پووكدنە بىرى ناسىئوناللىستى ئالوگۆرپى بەسەر زمان و ناوھەرۆكى شىعەرى داھىنا. ئەو بابەتە زۆرى پىڭ لەسەر دادەگىرپى كە «ئەو بىرە (ناسىئوناللىزم) بوو ھۆى ئەوھى شاعىرەكان ھەك خىرخوازانى كۆمەلگە خۆ بنوئىن و شىعەرەكانىان بگەوئىتە خزمەت پەرەپىدانى بىرە نوپپەكان و بە تايبەت ناسىئوناللىزمەوھ، ئاكامى ئەوھش بوو بەوھى شىعەرەكانىان لە دۆخى زەينىخوازىيەوھ بەرەو عەينىخوازى گۆرپانى بەسەردا بى. (خاتمى ۱۳۹۴: ۲۹) لە ئىراندا، سەردەمى مەشپووتە بوو بە سەردەمى پاپەپاندنى ئەو ھەرچەرخانانە.